

Mál nr. 434/2016**M og
og váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar.****Gildissvið váttryggingarsamnings vegna tjóns í skipi í júlí 2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttækið 23.12.2016, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 12.1.2017, ásamt tjónstilkynningu, tölvupóstsamskiptum M og starfsmanna V, endurnýjunarskírteini og skilmálum ábyrgðartryggingar.

Athugasemdir M með bréfi dags. 13.1.2017.

Fyrirspurn nefndarinnar til M með tölvupósti 31.1.2017 og svar M með tölvupósti 3.2.2017 ásamt afriti af tölvupósti frá starfsmanni V til M dags. 10.12.2016.

Málsatvik.

Vorið 2016 vann M verk um borð í skipi sem fólst m.a. í því að smíða sértakan stýriskáp með skjámyndakerfi til að halda utan um stýringu á flokkara um borð í skipinu. Sú vinna kallaði á lagningu raflagna og uppsetningu tölvu með stýriforriti. Þar sem skápurinn var í rými þar sem var hætt á bleytu ákvað M að rakapétta skápurinn vel þegar hann var settur upp. Nokkrum vikum eftir uppsetningu stýriskápsins ofhitnaði tölvan sem leiddi til tjóns á flokkara skipsins. M er tryggt með ábyrgðartryggingu hjá V og tekur hún til tjóna sem rekja má til atvika sem M ber skaðabótaábyrgð á skv. almennum reglum íslensks skaðabótaréttar og verða í þeirri starfsemi sem samið sé um að váttryggingin nái til. Í váttryggingarskilmálum ábyrgðartryggingar V eru undanþáguákvæði í gr. 6 þar sem segir að V bæti m.a. ekki tjón á munum sem M sé að gera við, setja upp eða vinna við. Í váttryggingarskírteini kemur síðan fram sem „forsendur iðgjalds“ að váttryggingin taki til húseigendaábyrgðar, skrifstofu, rafvirkjunar og vélaverkstæðis (skipaviðgerða). Einnig kemur fram að vegna vélaverkstæðis (skipaviðgerða) sé sérstakt ákvæði um greiðsluskyldu vegna skemmda á skipum eða bátum, þrátt fyrir almenn undanþáguákvæði váttryggingarskilmála, en þar er sjálfsábyrgð M 1.193.000 krónur að lágmarki í stað 235.000 lágmarksfjárhæðar þegar um er að ræða þá starfsemi sem almennir váttryggingaskilmálar, þ.á.m. undanþáguákvæði vegna skemmda á munum í 6. gr., gilda um.

Að sögn M var ekki hugað sérstaklega að því að við þær aðstæður þyrfti einnig að gera ráð fyrir kælingu fyrir tölvuna sem komið var fyrir í skápnum og telur M að fyrirtækið beri skaðabótaábyrgð á tjóni útgerðarinnar sem varð vegna þessa og að ábyrgðartrygging hjá V eigi að taka til tjónsins. M telur að sú vinna sem átti sér stað hafi ekki leitt til skemmda á þeim stýriskáp sem settur var upp heldur hafi komið fram tjón á flokkara sem ekki hafi verið unnið við sérstaklega. Þess vegna eigi undanþáguákvæði 6. gr. váttryggingarskilmála ekki við, en verkið hafi verið unnið í rafvirkjunarstörfum en ekki í tengslum við vélaverkstæði (skipaviðgerðir) og eigi því samningur um sjálfsábyrgð vegna þeirrar starfsemi ekki við um tjónið.

V telur í fyrsta lagi ósannað að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt varðandi vinnubrögð M í greint sinn. V bendir einnig á að þó það sé sannað hafi tjón orðið við skipaviðgerðir og við þær aðstæður hafi verið samið sérstaklega um sjálfsábyrgð M að lágmarksfjárhæð sem væri rétt undir ætluðu tjóni. Einnig bendir V á að ef fallist yrði á að starfsemi M í greint sinn væri rafvirkjun gildi undanþáguákvæði 6. gr. um það tjón sem útgerðin varð fyrir á munum.

Álit.

Ágreiningur málsins snýst í fyrsta lagi um hvort skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt varðandi þá skaðabótakröfu sem gerð hefur verið á hendur M vegna tjóns útgerðar á flokkara í skipi sínu. Ekki verður annað ráðið af gögnum málsins en að starfsmenn M hafi sýnt gáleysi við að gæta ekki að því við uppsetningu nýs búnaðar í stýriskáp að tölvubúnaður þyrfti kælingu til að ofhitna ekki. Þessa var ekki gætt af hálfu M og verður að líta svo á að skaðabótaábyrgð M sé fyrir hendi. Það má einnig benda á að í tölvupóstsamskiptum starfsmanna V dags. 9. og 10. desember 2016 virðist vera gert ráð fyrir því að skaðabótaábyrgð sé fyrir hendi.

Ágreiningur málsins snýst síðan í öðru lagi um hvort umrætt gáleysi falli undir starfsemi M í rafvirkjun eða vélaverkstæði (skipaviðgerðir) eins og vísað er til sem „forsendur iðgjalds“ á váttryggingarskírteini ábyrgðatryggingar M hjá V. Þegar litið er til þess í hverju vinna M fólst við uppsetningu umrædds stýriskáps og tengingu tölvubúnaðar, verður ekki annað séð en að það hafi verið vinna sem tengist með beinni hætti rafvirkjun frekar en vinnu á vélaverkstæði. Verður V að bera hallann af því að hafa ekki afmarkað gildissvið váttryggingarinnar með skýrari hætti.

Í þriðja lagi verður þá að líta til þess hvort undanþáguákvæði 6. gr. almennra váttryggingarskilmála gildi um þær aðstæður sem uppi eru, en ágreiningslaust virðist vera að almennir váttryggingarskilmálar gildi um þá starfsemi M sem lýtur að rafvirkjun. Við mat á því hvort skemmdir hafi orðið á munum sem M var að gera við, setja upp eða vinna við verður hins vegar að líta til þess að tjón það sem M hefur verið krafinn um er á flokkara skips sem M kom ekki að því að gera við, setja upp eða vinna við sérstaklega. Verður því ekki fallist á að undanþáguákvæði 6. gr. váttryggingarskilmála eigi við um skaðabótakröfu þá sem M vísar til að hafa fengið og telst V því greiðsluskylt að fullu, að teknu tilliti til sjálfsábyrgðar sem gildir um rafvirkjun í váttryggingarsamningi við M.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda V er fyrir hendi úr ábyrgðatryggingu M.

Reykjavík, 14. febrúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.